

Към Науката
(Едгар Алан По)

Наука! – Дъщеря на Вечността!
Гнетиш ти всичко с всепроникваш взор
И като хищник късаш от плътта
На жадния за волност и простор.

Та как певецът да се влюби в теб,
Щом ти уби духа му изтерзан
И скри под скучен погребален креп
Стремежа му светът да бъде блян?

Ти развенча Диана от мита,
Прогони феите из моя лес –
Да зъзнат в поднебесна самота,
Незрима вече за човека днес.

И най-накрая ти отне от мен
Съня ми, на мечтите посветен.

(Превод от английски на Стефан Робев)